

Izvodi iz Spisa Bahá'u'lláh

Knjiga I

**Specijalno izdanje za 200 godina od rođenja
Bahá'u'lláh**

Izvodi iz Spisa Bahá'u'lláh

Objavljeno od

BAHÁ'Í ZAJEDNICE CRNE GORE

Prvo izdanje, 2017

bahai.me

Zahvalnost:

Na crnogorski jezik preveli Jovana Malović i Dražen Krstović.

Uredili članovi Bahá'í zajednice Crne Gore.

Sadržaj

Budi darežljiv u blagostanju	2
Riječi Mudrosti.....	4
Blagodarnost	9
Brak	12
Dugačka molitva za ozdravljenje	14
Ploča Vatre	23
Ahmadova Ploča.....	31
Obavezne Molitve	35
Kratka Obavezna Molitva	36
Srednja Obavezna Molitva	37
Dugačka Obavezna Molitva	40
Molitva za Preminule.....	48
Post.....	50
Naw-Rúz (Nova Godina).....	53
Dijelovi iz Ploče Ridván.....	56
Ploča Posjete Bahá'u'lláh-a.....	59

Budi darežljiv u blagostanju

Budi darežljiv u blagostanju i zahvalan u bijedi.

Budi dostojan povjerenja svog susjeda i gledaj ga vedrim i prijateljskim okom.

Budi blago siromahu i opomena bogatome, odgovori na vapaj bijednika i sačuvaj neopozivost svog zavjeta.

Budi pošten u svom sudu i pažljiv u govoru.

Ne budi nepravedan ni prema kome, pokaži poniznost prema svima.

Budi poput svjetiljke onima koji hodaju u tami, radost nesrećnima, more žednima, utočište onima u nevolji, i budi podrška i branilac potlačenih.

Neka čast i poštenje krase sva tvoja djela.

Budi dom strancu, melem onom koji pati, moćna tvrđava bjeguncu.

Budi oko slijepome, a zvijezda vodilja
zalutalima.

Budi ukras na licu istine, kruna na čelu vjernosti,
stub hrama pravičnosti, dah života tijelu
čovječanstva, zastava vojskama pravde, svjetlost
nad horizontom vrline, rosa tlu ljudskog srca,
brod na okeanu znanja, sunce na nebu
darežljivosti, dragulj na kruni mudrosti, sjajno
svijetlo na nebeskom svodu svoje generacije,
plod na stablu poniznosti.

Bahá'u'lláh

Riječi Mudrosti

U Ime Boga, Uzvišenoga, Najvišega

Izvor sveg dobra je uzdanje u Boga, pokoravanje Njegovoj zapovijedi, i zadovoljstvo onim što je Njegova sveta volja i radost.

Srž mudrosti je strah od Boga, strahovanje od Njegovog biča i kazne, i bojznost pred Njegovom pravdom i dekret.

Srž vjere je svjedočenje onome što je Gospod objelodanio, i slijeđenje onoga što je On naredio u Svojoj moćnoj Knjizi.

Izvor sve slave je prihvatanje svega što je Gospod dodijelio, i zadovoljstvo onim što je Bog naredio.

Srž ljubavi znači za čovjeka okrenuti svoje srce prema voljenome, odvojiti se od svega osim od Njega, i ne željeti ništa osim onoga što je želja njegovog Gospoda.

Istinski spomen je spominjati Gospoda, Sve-Slavljenoga, i zaboraviti sve osim Njega.

Pravo uzdanje je da sluga traga za svojim zanimanjem i pozivom na ovom svijetu, čvrsto se drži Gospoda, i ne traži ništa osim Njegove milosti, jer u Njegovim je Rukama sudbina svih slugu Njegovih.

Srž odvojenosti za čovjeka znači okrenuti svoje lice prema dvorima Gospodnjim, doći do Njegove Prisutnosti, gledati Njegovo Svijetlo Lice, i stajati kao svjedok pred Njim.

Srž razumijevanja je svjedočenje o vlastitom siromaštvu, i podređivanje Volji Gospoda, Vrhovnoga, Milostivoga, Svemoćnoga.

Izvor hrabrosti i moći je širenje Riječi Božje, i ustrajnost u Ljubavi za Njega.

Srž milosrđa za slugu znači spominjati blagoslove svoga Gospoda, i zahvaljivati Mu uvijek i u svim uslovima.

Srž vjere znači: malo riječi, a obilje djela; onaj kojem riječi brojem premašuju djela, neka zna da mu je bolje umrijeti nego živjeti.

Srž prave sigurnosti znači: ćutati, misliti o posljedicama svega, i odreći se svijeta.

Početak velikodušnosti je kad ćovjek svoj imetak troši na sebe, na svoju porodicu i na siromašne meću braćom u Vjeri.

Srž bogatstva je ljubav prema Meni; ko Mene voli posjeduje sve stvari, a onaj koji Mene ne voli uistinu je jadan i siromašan. Ovo je ono što je objavio Prst Slave i Sjaja.

Izvor sveg zla je kada se ćovjek odvрати od svog Gospoda i svoje srce usmjeri na bezbožne stvari.

Najstrašnji oganj je sumnja u Božje znakove, dokono raspravljanje o onome što je On objavio, odricanje Njega i oholo držanje pred Njim.

Izvor svih učenja je znanje o Bogu, slavljen bio On, a ono ne može biti dosegnuto osim kroz znanje o Njegovoj Božanskoj Objavi.

Srž poniženja predstavlja izlazak iz sjenke Milostivoga i odlazak u potragu za zaklonom Zloga.

Izvor greške je nevjerovanje u Jednoga pravog Boga, oslanjanje na sve drugo osim Njega, i bijeg od Njegove Naredbe.

Pravi gubitak trpi onaj koji je svoje dane proveo u potpunom neznanju o samom sebi.

Srž svega što Smo ti otkrili je Pravda, da se čovjek oslobodi zaludnih maštanja i oponašanja, da bi okom jedinstva razabrao slavno djelo Njegovih ruku, i da bi sve stvari posmatrao tragalačkim pogledom.

Tako smo te Mi uputili, objavili ti Riječi
Mudrosti, da bi mogao biti zahvalan Gospodu,
Bogu tvome, i slaviti Ga među svim ljudima.

Bahá'u'lláh

Blagodarnost

On je Bog, uzvišen je On, Gospodar sile i golemosti! Veličine

O Bože, moj Bože! Pružam Ti svoju zahvalnost u svakom trenutku i veličam Te pod svim uslovima.

U bogastvu, sva čast je Tvoja, O Voljeni od svih koji su na nebu i na zemlji, i u nesreći, sva slava je Tvoja, O Opčinitelju srca onih koji žude za Tobom!

U poteškoćama, sva slava je Tvoja, O Ti Cilju onih koji Te traže, i u raskoši, sva zahvalnost je Tvoja, O Ti čija se uspomena čuva u srcima onih koji tu Tebi blizu! srcima onih su!

U bogastvu, sva raskoš je Tvoja, O Gospodaru onih koji su posvećeni Tebi, i u siromaštvu, svaka zapovijed je Tvoja, O Ti Nado onih koji su prihvatili Tvoje jedinstvo!

U radosti, sva divota je Tvoja, O Ti pored koga
nema drugog Boga, i u žalosti, sva ljepota je
Tvoja, O Ti pored koga nema drugog Boga!

U gladi, sva pravda je Tvoja, O Ti pored koga
nema drugog Boga, u zasićenosti, sva milost je
Tvoja, O Ti pored koga nema drugog Boga!

U mojoj domovini, svi darovi su Tvoji, O Ti
pored koga nema drugog Boga, i u izgnanstvu,
svaka naredba je Tvoja, O Ti pored koga nema
drugog Boga!

Ispod oštrice, sva darežljivost je Tvoja, O Ti
pored koga nema drugog Boga, i u bezbjednosti
svog doma, svo savršenstvo je Tvoje, O Ti
pored koga nema drugog Boga!

U raskošnoj palati, sva velikodušnost je Tvoja,
O Ti pored koga nema drugog Boga, i na samoj
prašini, sva dobra volja je Tvoja, O Ti pored
koga nema drugog Boga!

U zatvoru, sva odanost je Tvoja, O Ti
Darovatelju poklona, i u zatočeništvu, sva

vječnost je tvoja, O Ti koji si vječno-vladajući
Kralj!

Sva darežljivost je Tvoja, O Ti Koji si Gospodar
darežljivosti, i Vladar darežljivosti, i Kralj
darežljivosti! Svjedočim da ćeš Biti slavljen u
svemu što činiš, O Ti Izvore darežljivosti, i da
će Tvoje naredbe biti poslušane, O Ti Okeanu
darežljivosti, On od Kojeg sva darežljivost
dolazi, On Kome će se sva darežljivost vratiti!

Bahá'u'lláh

Brak

“Brak Bahá’i je ujedinenje dvoje ljudi u iskrenoj ljubavi. Ipak, oni moraju biti krajnje oprezni i dobro poznavati narav partnera. Ova vječna veza se mora osigurati čvrstim zavjetom s ciljem da se uspostavi sklad, prijateljstvo i jedinstvo i da se dosegne vječni život.” - ‘Abdu’l-Bahá

Zavjet braka se ostvaruje rečenicom izgovorenom lično od strane mlade i mladoženje u prisustvu barem dva svjedoka, prihvaćenim od strane Duhovnog vijeća, kao što je uslovljeno Kitab-i-Aqdas-u (Najsvetijoj Knjizi):

“Mi ćemo, uistinu živjeti po Božjoj Volji.”

On je Darivatelj, Dorežljivi!
Hvaljen bio Bog, Drevni, Vječni, Nepromjenljivi, Neprolazni! Onaj Koji je u Sebi potvrdio da je, uistinu, On Jedan, Jedini, Nesputani, Uzvišeni. Mi svjedočimo da zaista nema Boga osim Njega, priznajemo Njegovo jedinstvo, ispovijedamo Njegovu jedinstvenost. On je oduvijek boravio na nedostupnim visinama, vrhuncima Njegove uzvišenosti, posvećen iznad ičijeg spomena ili bilo čijeg opisa.

Kada je poželio objaviti milost i blagonaklonost ljudima i dovesti svijet u red, poslao je propise i objavio zakone. Tako je odredio i zakon o braku, učinio ga utvrđenjem blagostanja i spasenja; i naredio nam ga je onime što je poslato sa nebesa svijetosti u Njegovoj Presvetoj Knjizi. On reče: "Vjenčavajte se, o ljudi, kako bi se od vas mogao pojaviti onaj koji će Mene među Mojim slugama spominjati. Ovo Vam je jedna od Mojih zapovijedi. Poštujte je za vaše dobro."

Bahá'u'lláh

Dugačka molitva za ozdravljenje

On je Iscjelitelj, Udovoljitelj, Pomagač,
Oprostitelj, Svemilosrdni.

Prizivam Tebe, O, Uzvišeni, O, Vjerni, O,
Slavni! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si
Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Vrhovni, O, Uzvisitelju, O,
Sudijo! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si
Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Neuporedivi, O, Vječiti, O,
Jedini! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si Vječni,
O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Sveslavljeni, O, Sveti, O,
Pomagaču! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si
Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Sveznajući, O, Premudri, O,
Veličanstveni! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti
si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Popustljivi, O, Veličanstveni,
O, Zapovijedni! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ,
Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Ljubljeni, O, Dragocjeni, O,
Čudesni! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si
Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Najmoćniji, O, Podržitelju,
O, Silni! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si
Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Vladaru, O, Samopostojni, O,
Sveznajući! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si
Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Duše, O, Svjetlosti, O,
Prejasna Objavo! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ,
Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe Koga svi posjećuju, Tebe za Kog
svi znaju, Tebe Skrivenog od svih! Ti
Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O,
Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Skriveni, O, Pobjedniče, O,
Obdaritelju! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si
Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Svemogući, O, Pomagaču, O,
Skrivatelju! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si
Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Uobličitelju, O, Udovoljitelju,
O, Iskorjenitelju! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ,
Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Uznositelju, O, Udružitelju,
O, Uzvisitelju! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti
si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Usavršitelju, O, Nesputani,
O, Darežljivi! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti
si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Dobročinitelju, O,
Uskratitelju, O, Stvoritelju! Ti Udovoljavaš, Ti
Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Uzvišeni, O, Predivni, O,
Darivatelju! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si
Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Pravedni, O, Milostivi, O,
Velikodušni! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si
Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Sveobavezujući, O,
Uvijekprisutni, O, Sveznajući! Ti Udovoljavaš,
Ti Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Veličanstveni, O, Pradavni,
O, Velikodušni! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ,
Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Dobročuvani, O, Gospode
radosti, o Željeni! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ,
Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Blagi prema svima, O,
Milosrdni prema svima, O, Dobrohotni! Ti
Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O,
Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Utočište za sve, O, Zaklonu svima, O, Zaštitniče svih! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, Koji Podupireš sve, Koga prizivaju svi, O, Pospješitelju! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Otvoritelju, O, Razaratelju, O, Preblagi! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Dušo moja, O, Voljeni moj, O, Vjero moja! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Utažitelju žeđi, O, Nadspoznajni Gospode, O, Najdraži! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Najuzvišenija Uspomeno, O, Najplemenitije Ime, O, Pradavni Pute! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Najhvaljeniji, O, Presveti, O,
Posvećeni! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si
Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Odrješitelju, O, Savjetniče, O,
Osloboditelju! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti
si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Prijatelju, O, Iscjelitelju, O,
Opčinitelju! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si
Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Slavo, O, Ljepoto, O,
Darežljivi! Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si
Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Najpouzdaniji, O, Istinska
Ljubavi, O, Gospode Svitanja! Ti Udovoljavaš,
Ti Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Plameni, O, Osvjetlitelju, O,
Donosioče Radosti! Ti Udovoljavaš, Ti
Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Gospode Izobilja, O,
Milosrdni, O, Milostivi! Ti Udovoljavaš, Ti
Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Nepromjenljivi, O,
Životvorni, O, Izvore Postanja! Ti Udovoljavaš,
Ti Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Sveprodorni, O, Bože
Svevideći, O, Gospode Riječi! Ti Udovoljavaš,
Ti Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O, Vjekovječni!

Prizivam Tebe, O, Objavljeni, ali Skriveni,
Neviđeni, ali Znani, O, Motritelju Kog ištu svi!
Ti Udovoljavaš, Ti Iscjeljuješ, Ti si Vječni, O,
Vjekovječni!

Prizivam Tebe Koji ubijaš Ljubavnike, O, Bože
Milostivi zlina!

O, Udovoljitelju, Tebe prizivam, O,
Udovoljitelju!

O, Iscjelitelju, Tebe prizivam, O, Iscjelitelju!

O, Vječni, Tebe prizivam, O, Vječni! Ti
Neprolazni, O, Vjekovječni!

Svet si Ti, O, Bože moj! Preklinjem Te velikodušjem Tvojim zbog kojeg su širom otvorena vrata Tvoje milosti i obilja, zbog kojeg je Hram Tvoje Svetosti podignut na prijestolju vječnosti; i milosrđem Tvojim zbog kojeg si sva stvorenja pozvao za sto Tvog izobilja i darova; i milošću Tvojom zbog koje si odgovorio, u Svojoj Nutrini, Svojom rječju: "Uistinu!" u ime svega na nebu i na zemlji, u času kad je Tvoja vlast i veličina bila otkrivena, u zoru kad je moć Tvoje vladavine bila objavljena.

I opet Te preklinjem, ovim predivnim imenima, ovim plemenitim i uzvišenim osobinama, Tvojim Preuzvišenim Spomenom, i Tvojom čistom i neokaljanom Ljepotom, i Tvojim skrivenim Svjetlom u najskrovitijem zaklonu, i Imenom Tvojim, zaodjevenim u patnju svakog jutra i večeri, da čuvaš nositelja ove blagoslovljene Ploče, i svakoga koji je izgovara, i svakog onoga koji na nju naiđe, i svakoga koji prođe pokraj kuće u kojoj se ona nalazi.

Izliječi, tada, njome svakog bolnoga, oboljelog i siromašnoga od svake muke i patnje, od svake

mrske nevolje i tuge, i njome povedi svakog onoga koji želi stupiti na staze Tvoga vodstva i puteve Tvoga praštanja i milosti.

Uistinu, Ti si Moćni, Udovoljitelj, Iscjelitelj, Zaštitnik, Darivatelj, Milosrdni, Velikodušni, Svemilostivi.

Bahá'u'lláh

Ploča Vatre

U Ime Boga, Najdrevnijega, Najvećega.

Zaista srca čestitih proždire vatra razdvojenosti:
Gdje je sjaj svjetla Tvoga Lika, O, Voljeni
svjetova?

Oni koji su Ti bliski napušteni su u tami očaja:
Gdje je svjetlo zore ponovnog sjedinjenja s
Tobom, O, Željo svjetova?

Tijela Tvojih odabranika drhtavo leže na pijesku
dalekih obala: Gdje je Okean Tvoje prisutnosti,
O, Čarobniče svjetova?

Željne ruke podignute su ka nebu Tvoje milosti
i velikodušnosti: Gdje su kiše Tvog darovanja,
O, Uslišitelju svjetova?

Nevjernici se digoše u nasilju na sve strane:
Gdje je neodoljiva moć Tvog zapovjedničkog
pera, O, Osvajaču svjetova?

Lavež pasa glasan je svud naokolo: Gdje je lav iz šume Tvoje moći, O, Kaznitelju svjetova?

Studen je obuzela svo čovječanstvo: Gdje je toplina Tvoje ljubavi, O, Vatro svjetova?

Nesreća je dosegla svoj vrhunac: Gdje su znaci Tvoje pomoći, O, Spasu svjetova?

Tama je obavila većinu naroda: Gdje je bljesak Tvoje svjetlosti, O, Sjaju svjetova?

Vratovi ljudi istegnuti su u zlobi: Gdje su mačevi Tvoje osvete, O, Razoritelju svjetova?

Poniženje je doseglo svoje najveće dubine: Gdje je znamenje Tvoje slave, O, Slavo svjetova?

Tuge tište Onoga koji Otkriva Tvoje Ime, Svemilosrdnoga: Gdje je radost Zore Tvog Otkrivenja, O, Radosti svjetova?

Patnja je snašla sve narode zemlje: Gdje su znaci Tvog veselja, O, Radosti svjetova?

Ti vidiš Mjesto Svitanja Tvog znamenja
zakriveno velom zlih nagovještaja: Gdje su silni
prsti Tvoji, O, Moći svjetova?

Teška žeđ mori sve ljude: Gdje je rijeka Tvoje
darežljivosti, O, Milosti svjetova?

Pohlepa je zarobila svo čovječanstvo: Gdje su
oličenja odvojenosti, O, Gospodaru svjetova?

Ti vidiš Ovoga o Kojem su se ogriješili
usamljenog u izgnanstvu: Gdje su nebeske
vojske pod Tvojom Zapovijedi, O, Vladaru
svjetova?

Zaboravljen sam u tuđini: Gdje je znamenje
Tvoje vjernosti, O, Povjeritelju svjetova?

Agonija smrti obuzela je sve ljude: Gdje su talasi
Tvog okeana vječnog života, O, Živote
svjetova?

Sotona je udahnuo šapat u svako stvorenje:
Gdje je meteor Tvoje vatre, O, Svjetlosti
svjetova?

Opijenost strašću izopačila je većinu
čovječanstva: Gdje su zore čistoće, O, Čežnjo
svjetova?

Ti vidiš Ovoga o Kojem su se ogriješili
obavijenog nasiljem među Sirijcima: Gdje su
zruci Tvog svitanja, O, Svjetlosti svjetova?

Ti vidiš kako Mi ne dopuštaju govoriti: Otkud,
će, tad, poteći Tvoje pjesme, O, Slavuju
svjetova?

Većinu su ljudi obuzela lažna i jalova maštanja:
Gdje su tumači Tvojeg uvjerenja, O, Sigurnosti
svjetova?

Bahá tone u more patnje: Gdje je Barka Tvoga
izbavljenja, O, Spasitelju svjetova?

Ti vidiš osvit Tvoje riječi u tami stvaranja: Gdje
je sunce s nebesa Tvoje milosti, O, Darovatelju
Svjetla svjetova?

Svjetiljke istine i čistoće, odanosti i časti ugašene su: Gdje su znaci Tvog osvetničkog gnijeva, O, Pokretaču svjetova?

Vidiš li ikoga da se za Tebe zauzima ili da misli o onom što je zadesilo Njega na putu Tvoje ljubavi? Sada Moje pero zastaje, O, Voljeni svjetova.

Grane božanskog drveta Lot leže slomljene naletima jakih vjetrova sudbine: Gdje su barjaci Tvoje pomoći, O, Pobjedniče svjetova?

Ovo lice skriveno je u prašini klevete: Gdje su lahori Tvoje samilosti, O, Milosti svjetova?

Odoru svetosti okaljaše podmukli ljudi: Gdje je ruho Tvoje svetosti, O, Ukrasitelju svjetova?

More milosti utihnulo je zbog onoga što su ljudske ruke počinile: Gdje su talasi Tvoje darežljivosti, O, Čežnjo svjetova?

Vrata koja vode do božanske Prisutnosti
zaključalo je nasilje Tvojih neprijatelja: Gdje je
ključ Tvog darivanja, O, Otvaraočo svjetova?

Lišće je požutjelo od otrovnih vjetrova pobune:
Gdje je pljusak iz oblaka Tvoje darežljivosti, O,
Darovatelju svjetova?

Univerzum je pomračen prašinom grijeha: Gdje
su lahori Tvog praštanja, O, Oprostitelju
svjetova?

Ovaj Mladić je sam u pustojoj zemlji: Gdje je kiša
Tvoje nebeske milosti, O, Podaritelju svjetova?

O, Uzvišeno Pero, čuli smo Tvoj preslatki zov u
vječnom kraljevstvu: Poslušaj ono što ti zbori
Jezik Uzvišenosti, O, Ti o Kojem su se ogriješili!

Kad ne bi bilo studeni, Kako bi prevladala
vrelina tvojih riječi, O, Tumaču svjetova?

Kad ne bi bilo nesreće, Kako bi zasjalo sunce
Tvog strpljenja, O, Svjetlosti svjetova?

Ne plači zbog zlih. Stvoren si da podnosiš i izdržiš, O, Strpljivosti svjetova.

Kako je prekrasno bilo svitanje Tvoje na horizontu Saveza među podstrekačima pobune, i Tvoja žudnja za Bogom, O, Ljubavi svjetova.

Ti si postavio barjak nezavisnosti na najviše vrhove, i prenaglilo je more dobrote, O, Zanosu svjetova.

Zbog Tvoje usamljenosti zasjalo je Sunce Jedinstva, a Tvojim progonstvom ukrašena je zemlja Jedinstva. Budi strpljiv, O, Ti Prognaniče svjetova.

Poniženje smo učinili odjećom slave, a jad ukrasom Tvoga tijela, O, Ponosu svjetova.

Ti vidiš da su srca ispunjena mržnjom, a na Tebi je da to previdiš, O, Ti Skrivatelju grijeha svjetova.

Kad mačevi bljesnu, pohitaj naprijed! Kad strijele polete, nagni dalje! O, Ti Žrtvo svjetova.

Jadikuješ li Ti, ili ću Ja kukati? Prije ću ja
zaplakati zbog malog broja Tvojih ratnika, O, Ti
koji si izazvao plač svjetova.

Uistinu, čuo Sam Tvoj poziv, O, Sveslavljeni
Voljeni; i sada lice Bahá gori žarom patnje i
vatrom Tvoje blistave riječi, i On se podigao u
vjernosti na mjestu žrtve radi Tvojega
zadovoljstva, O, Zapovjedniče svjetova.

O, 'Alí-Akbar, zahvali Svom Gospodu na ovoj
Ploči iz koje možeš udisati miris Moje blagosti i
saznati što Nas je snašlo na putu Boga,
Obožavanoga u svim svjetovima.

Budu li sve sluge čitale i promišljale o ovome, u
njihovim će venama usplamtjeti vatra koja će
zapaliti svjetove.

Bahá'u'lláh

Ahmadova Ploča

On je Kralj, Sveznajući, Mudri!

Gle, Rajski Slavuj pjeva na granama Stabla Vječnosti, svetim i slatkim pjesmama objavljujući iskrenima radosne vijesti o Božjoj blizini, pozivajući one koji vjeruju u Božansko Jedinstvo na dvor Prisutnosti Darežljivoga, javljajući odvojenima poruku koju je otkrio Bog, Kralj, Slavni, Neuporedivi, vodeći voljene do sjedišta svetosti i do ove sjajne Ljepote.

Zaista, ovo je ona Najveća Ljepota, pretkazana u Knjigama Glasnikâ, kroz Koju će se istina razlučiti od zablude, a mudrost svake zapovijedi biće iskušavana. Zaista, On je Stablo Života koje rađa plodove Boga, Uzvišenoga, Moćnoga, Velikoga.

O, Ahmade! Posvjedoči da je, uistinu, On Bog, i da nema Boga osim Njega, Kralja, Zaštitnika, Neuporedivoga, Svemogućega. I da je Onaj Kojega je On poslao, po imenu 'Alí, bio Onaj

istinski od Boga, Čijim se zapovijedima mi svi pokoravamo.

Reci: O, ljudi, poslušajte Božje odredbe koje je Slavni, Mudri objavio u Bayánu. Uistinu, On je Kralj Glasnikâ, i Njegova knjiga je Knjiga Majka, kad biste to samo znali.

Tako vam Slavuj upućuje Svoj poziv iz ove tamnice. On samo mora predati ovu jasnu poruku. Ko god to poželi, pustite ga neka se okrene od ovoga savjeta, a ko god poželi, pustite ga neka odabere put ka Svom Gospodu.

O, ljudi, poričete li ove stihove, čime ćete dokazati svoju vjeru u Boga? Dokažite to, o, skupino nevjernika. Ne, Onoga mi u Čijoj je ruci moja duša, oni ne mogu, i nikada to neće moći dokazati, pa makar se udružili da pomognu jedan drugome.

O, Ahmade! Ne zaboravi Moje darove dok sam Ja odsutan. Sjeti se Mojih dana u svojim danima i Moje patnje i progonstva u ovoj dalekoj tamnici. I budi tako čvrst u Mojoj ljubavi da ti se

srce ne pokoleba čak ni ako po tebi pljušte udarci neprijateljskih mačeva, i ako se i nebo i zemlja dignu protiv tebe.

Budi poput plamena vatre Mojim neprijateljima a rijeka vječnog života Mojim voljenima, i ne budi od onih koji sumnjaju.

A snađu li te na Mojem putu nesreće ili poniženje zbog Mene, ne brini se zbog toga. Uzđaj se u Boga, Tvojega Boga i Gospoda tvojih očeva. Jer ljudi lutaju stazama obmane, lišeni razuma kojim bi Boga vidjeli svojim vlastitim očima, ili svojim ušima čuli Njegovu pjesmu. Takvima Smo ih zatekli, kako i što ti svjedočiš.

Tako su njihova praznovjerja postala velovi između njih i njihovih vlastitih srca, i drže ih podalje od puta Boga, Uzvišenoga, Velikoga.

Budi u sebi uvjeren da se, uistinu, onaj koji se okreće od ove Ljepote, također okrenuo od Glasnika iz prošlosti, i da iskazuje oholost prema Bogu od vječnosti do vječnosti.

Nauči dobro ovu Ploču, O, Ahmade. Recituj je tokom svojih dana i ne suzdržavaj se od toga, jer je, uistinu, Bog odredio onome koji je recituje nagradu kao stotini mučenika i zaslugu u oba svijeta. Ove Smo ti darove dali kao znak darežljivosti s Naše strane i milosti Naše prisutnosti, da bi ti mogao biti od onih koji su zahvalni.

Tako mi Boga! Pročita li onaj koji je u nevolji ili žalosti ovu Ploču s potpunom iskrenošću, Bog će raspršiti njegovu tugu, riješiti njegove poteškoće i otkloniti njegove jade.

Uistinu, On je Milosrdni, Saosjećajni. Hvaljen bio Bog, Gospod svih svjetova.

Bahá'u'lláh

Obavezne Molitve

“Postoje tri dnevne obavezne molitve. Vjernik potpuno slobodno može odabrati bilo koju od ove tri, ali je dužan izgovoriti barem jednu, a u skladu s bilo kakvim uputstvima koja ih prate.”

Shoghi Effendi

Pod “jutrom”, “podnem” i “večeri” koje su povezane sa obaveznim molitvama, misli se na period izlaska sunca do podneva, od podneva do zalaska sunca i od zalaska sunca do dva sata nakon zalaska sunca.

Prije molitve treba oprati ruke i umiti lice.

Kratka Obavezna Molitva

Da se izgovora jednom u dvadest i četiri čata, u podne.

Neka potom ustane i okrenut licem ka Qiblihu (Mjesto Obožavanja, Bahdži, 'Akká) neka kaže:

Svjedočim, O, Bože moj, da si me stvorio da spoznajem i obožavam Tebe. Svjedočim, u ovom trenutku, o svojoj nemoći i Tvojim moći, o svojem siromaštvu i Tvom bogatstvu. Nema drugog Boga osim Tebe, Pomoći u nevolji, Samopostojnog.

Bahá'u'lláh

Srednja Obavezna Molitva

Izgovara se svaki dan, ujutro, u podne i uveče.

Onaj koji želi da se molita, neka opere ruke i dok ih pere neka kaže:

Osnaži moju ruku, O, moj Bože, da bi mogla držati Tvoju Knjigu takvom čvrstinom da sve vojske svijeta nad njom nemaju nikakve moći. Čuvaj je da ne dira ništa što joj ne pripada. Ti si, zaista, Svemoćni, Najmoćniji.

I dok umiva svoje lice neka kaže:

Okrenuh lice svoje k tebi. O, moj Gospode! Ozari ga svjetlom Tvoga lika. Zaštiti ga, tad, da se ne okrene nikome osim Tebi.

Neka potom ustane i okrenut licem ka Qiblihu (Mjesto Obožavanja, Bahdži, 'Akká) neka kaže:

Bog svjedoči da nema drugog Boga osim Njega, Njegova su Kraljevstva Otkrivenja i stvaranja. On je, zaista, objavio Njega Koji je Osvit Otkrivenja, Koji je govorio na Sinaju, kroz Kojega je Najveća Spoznaja zasjala, a Drvo Lot iza kojega nema prolaza govorilo i kroz Kojega je poziv upućen svima koji su na zemlji i na nebu: “Gle, Sveposjedujući je došao. Zemlja i nebo, slava i vlast pripadaju Bogu, Gospodaru svih ljudi i Onome koji posjeduje Tron u visini i zemlju ispod njega!”

Neka se onda pogne s rukama na koljenima i kaže:

Viši si Ti od moje hvale i hvale bilo koga drugog, od mojeg opisa i opisa svih koji su na nebu i svih koji su na zemlji!

Tada stojeći otvorenih ruku,

dlanova okrenutih gore ka licu neka kaže:

Nemoj razočarati, O, moj Bože, onoga koji preklinjućim prstima visi o porubu Tvog

milosrđa i Tvoje milosti, O, Ti Koji si od onih koji milosrđe iskazuju Najmilosrdniji!

Neka potom sjedne i kaže:

Svjedočim O Tvom jedinstvu i Tvojim jedinstvu i da Ti jesi Bog i da nema drugog Boga osim Tebe. Ti si, zaista, otkrio Tvoju Svrhu, ispunio Tvoju Pogodbu i širom otvorio vrata Tvoje milosti svima koji borave na zemlji i na nebu. Blagoslov i mir, pozdrav i slava neka počivaju nad Tvojim voljenima, koje promijene i izmjene svijeta ne odvrate od okretanja Tebi i koji sve svoje napustiše u nadi da će dobiti ono što je uz Tebe. Ti si, uistinu, Vječnoprastajući, Svemilostivi.

Bahá'u'lláh

Dugačka Obavezna Molitva

Da se izgovori jednom u dvadeset i četiri čata.

Ko želi izgovarati ovu molitvu, neka ustane i okrene se ka Bogu, i dok stoji na mjestu, neka pogleda desno i lijevo, kao da očekuje milost od svoga Gospoda, Najmilostivijega, Milosrdnoga. Zatim neka kaže:

O Ti koji si Gospod svih imena i stvoritelj nebesa! Preklinjem Te onima Koji su Izvori Tvoje nevidljive Biti, Najuzvišenije, Sveslavne, da od moje molitve učiniš vatru koja će spaliti velove koji su me odvojili od Tvoje ljepote, i svijetlo koje će me dovesti do okeana Tvojeg Prisustva.

Tada neka podigne ruke u poniznoj molitvi prema Bogu - blagoslovljen i uzvišen bio On – i neka kaže:

O, Ti željo svijeta i Voljeni naroda! Vidiš me kako se obraćam Tebi, lišen svake zavisnosti od bilo koga osim od Tebe, i držim se za Tvoje uže koje je svojim kretanjem uskomešalo sve što je stvoreno. Tvoj sam sluga, Gospode moj, i sin Tvojega sluge. Pogledaj me kako stojim spreman da vršim Tvoju volju i Tvoju želju, i ne želim ništa drugo osim Tvoga zadovoljstva.

Zaklinjem te okeanom Tvojeg milosrđa i
Zvijezdom Danicom Tvoje milosti da činiš s
Tvojim slugom što Te volja i želja. Tako mi
Tvoje moći koja je daleko iznad svih pominjanja
i pohvala! Štogod Ti objaviš želja je srca mog i
milina mojoj duši. O, Bože, Bože moj! Ne gledaj
na moja nadanja i djela, ne, radije svrni pogled
na Tvoju volju koja je obuhvatila nebesa i
zemlju. Tako mi Tvojega najvećeg Imena, O, Ti
Gospode svih naroda! Poželio sam samo ono
što Ti želiš, a volio samo ono što Ti voliš.

Zatim neka klekne, i poklonivši se čelom do zemlje, neka kaže:

Uzvišen si Ti iznad opisa bilo koga osim tebe
samoga, i razumijevanja bilo čega osim Tebe.

Zatim neka ustane i kaže:

Učini molitvu moju, O, Gospode moj, izvorom
živih voda da poživim koliko traje vladavina
Tvoja, i da spominjem Tebe u svakom svijetu
Tvojih svjetova.

Neka tada opet podigne ruke u poniznoj molitvi i kaže:

O, Ti, Čija odvojenost otapa srca i duše, i Čijom je vatrom ljubavi planuo čitav svijet! Preklinjem Te Imenom Tvojim kojim si Ti potčinio sva stvorenja, ne uskrati mi ono što je Tvoje, O, Ti Vladaru nad ljudima! Ti vidiš, O, Gospode moj, ovog stranca koji hita u najviši dom pod pokrovom Tvog veličanstva u okrilju milosti Tvoje; i ovoga grešnika koji traži okean oprosta Tvoga; i poniznoga koji ište dvor Tvoje slave; i jadnika koji traži istok Tvoga bogatstva. Tvoja je moć da zapovjediš štogod Ti hoćeš. Svjedočim da Tebe hvaliti valja u djelima Tvojim, pokoriti nam se valja zahtjevu Tvojem, i nikako ne budemo sprijećeni u izvršenju Tvoje zapovijedi.

Neka zatim podigne ruke, i tri puta ponovi Najveće Ime (Alláh-u-Abhá).

Neka se zatim sagne i položi ruke na koljena pred Bogom –
blagoslovljen i uzvišen bio On - i neka kaže:

Ti vidiš, O, Gospode moj, kako se duh moj uznemirio u tijelu i udovima mojim, od želje da obožava Tebe, i čežnje da spominje Tebe i Tebe veliča; i kako svjedoči on o onome o čemu je

posvjedočio Jezik Zapovijedi Tvoje u kraljevstvu riječi Tvoje i na nebu Tvojega znanja. Volim, u ovome stanju, O, Gospode moj, od Tebe tražiti sve što je s Tobom, da mogu iskazati svoje siromaštvo, i uzveličati obilje Tvoje i bogatstvo, da izjavim nemoć svoju, a objavim Tvoju silu i Tvoju moć.

Zatim neka ustane i dvaput podigne ruke u poniznoj molitvi, i neka kaže:

Nema drugog Boga osim tebe, Svemogućega, Svedarivatelja. Nema drugog Boga osim Tebe, Zapovjednoga, kako na početku tako i na kraju. O, Bože, Bože moj! Tvoj oprostaj me je ohrabrio, Tvoja milost me je osnažila i Tvoj me poziv probudio, a milost Tvoja podigla me i pavela k Tebi. Jer, ko sam, inače, ja, da se usudim stati kod vrata Tvoje blizine, ili svoje lice da ukrenem ka svijetlima koja sjaje s neba Tvoje volje? Ti vidiš, O, Bože moj, ovo nesretno stvorenje koje kuca na vrata Tvoje milosti, i ovu dušu koja blijedi u potrazi za rijekom vječnog života iz ruku Tvoga izobilja. Tvoje je zapovijedati za sva vremena, O, Ti Koji si

Gospod svih imena; a moje je popustiti i dobrovoljno podrediti se Tvojim volji, O, Stvoritelju nebesa!

Tad neka podigne ruke tri puta, i neka kaže:

Veći je Bog od svakog velikana!

Zatim neka klekne, i poklonivši se čelom do zemlje, neka kaže:

Previsoko si Ti da bi hvala onih koji su Ti blizu dosegla nebo Tvoje blizine, ili da ptice iz srca odanih Tebi stignu do Tvojih kapija. Svjedočim da si Ti posvećen iznad svih osobina i svet iznad svih imena. Nema drugog Boga osim Tebe, Svevišnjega, Sveslavnoga.

Zatim neka sjedne i kaže:

Svjedočim onome čemu su posvjedočila sva živa bića, i svi Sveci, i Stanovnici najvišeg Raja, a iza njih i sam Jezik Veličanstvenog sa sveslavnog Prijestolja, da ti si Bog, da nema drugog Boga osim Tebe, da Onaj Koji je objavljen jest Skrivena Tajna, Cijenjeni Simbol, kroz kojeg su slova B, I, T, I spojena i upletena. Svjedočim da On Čije ime je zapisano perom Najvišega, Koji

je spomenut u Knjigama Božjim, jest Gospod na prijestolju u visini i dolje na zemlji.

Neka se zatim uspravi i kaže:

O, Gospode svih stvorenja i Posjedniče svega vidljivoga i nevidljivoga! Ti zapažáš moje suze i uzdahe, i čuješ moje jauke, kukanje i jadikovanje mog srca. Tako mi Tvoje moći! Moji prekršaji spriječili su me da se Tebi približim; a grijesi moji zadržali su me daleko od dvora Tvoje svetosti. Tvoja ljubav, O, Gospode moj, obogatila me je, odvojenost od Tebe uništila me je, a udaljenost od Tebe razorila me je.

Zaklinjem Te koracima Tvojim u divljini, i riječima “Evo me, Evo me” koje su Izabranici Tvoji izrekli u ovom beskraj, i dahom Otkrivenja Tvoga, i blagim vjetrima Zore Objave Tvoje, naredi da mogu gledati ljepotu Tvoju i posmatrati sve što sadrži Tvoja Knjiga.

Zatim neka tri puta ponovi Najveće Ime, sagne se položivši dlanove na koljena, i kaže:

Hvaljen bio, O, Bože moj, jer Ti si mi pomogao da se sjetim Tebe i da Te hvalim, i obznanio si mi Onoga Koji je sunce Tvoga znamenja, i naveo si me da se poklonim pred Tvojim Gospodstvom, i pokorim pred Tvojim Božanstvom, i prihvatim ono što je izrekao Jezik Tvoj Veličanstveni.

Neka zatim ustane i kaže:

O, Bože, Bože moj! Leđa se moja savijaju pod teretom mojih grijeha, a nemarnost me uništila. Kadgod pomislim O, zlodjelima svojim i Tvojoj dobrohotnosti, srce u meni rastopi se, a krv zaključa u žilama. Tako mi Tvoje Ljepote, O, Ti, Željo svijeta! Pocrvenim kad dižem lice k tebi, a moje čežnjive ruke stide se posegnuti za nebom Tvoga izobilja. Ti vidiš, O, Bože moj, kako me suze sprječavaju da se sjetim Tebe i da veličam Tvoje vrline, Ti koji si Gospod Prijestolja u visini i zemlje dolje! Preklinjem Te znacima Kraljevstva Tvoga i tajnama Vladavine Tvoje da

činiš s Tvojim ljubljenima kako dolikuje Tvojoj
dobroti, O, Gospode svih bića, i kako je
dostojno Tvoje milosti, O, Kralju viđenoga i
neviđenoga!

Zatim neka ponovi tri puta Najveće Ime, klekne i dotakne čelom zemlju,
i neka kaže:

Hvaljen bio Ti, O, Bože naš, jer si nam poslao
ono što nas približava tebi, i daje nam svako
dobro koje si Ti poslao u Tvojim Knjigama i
Tvojim Spisima. Čuvaj nas, molimo Te, O,
Gospode moj, od navale dokonih maštanja i
jalove uobrazilje. Ti si, uistinu, Moćni,
Sveznajući.

Neka zatim digne glavu, sjedne, i kaže:

Svjedočim, O, Bože moj, onome čemu su
posvjedočili Izabranici Tvoji, i prihvatam ono
što su prihvatili stanovnici najvišeg Raja i oni
koji kruže oko Tvoga Moćnog Prijestolja. Tvoje
je kraljevstvo zemaljsko i nebesko, O,
Gospodaru svjetova!

Bahá'u'lláh

Molitva za Preminule

Bahá'í molitva za mrtve je jedina obavezna Bahá'í molitva koja se izgovara u grupi; jedan od vjernika je čita dok ostali prisutni stoje u tišini. Bahá'u'lláh je objasnio da je ova molitva potrebna samo ako je preminuli imao preko 15 godina, recitovanje se mora obaviti prije sahrane i tokom recitacije prisutni ne moraju da budu okrenuti ka Qiblihu. "Alláh-u-Abhá" se izgovara jednom; nakon toga prvi od šest stihova se recituje devetnaest puta. Onda, "Alláh-u-Abhá" se opet izgovara, a zatim drugi stih koji se izgovara devetnaest puta, i tako dalje.

O moj Bože! Ovo je Tvoj sluga i sin Tvog sluge koji je vjerovao u Tebe i Tvoje znakove, i okrenuo lice ka Tebi, potpuno odvojen od svega sem Tebe. Ti si, uistinu, od onih koji pokazuju milost najmilosrdnije.

Uradi sa njim, O Ti koji opraštaš grijehove ljudi i prikrivaš njihove mane, kako dolikuje raj u Tvojih darova i okeanu Tvoje milosti. Podari mu ulaz u prostorije Tvoje uzvišene milosti koja je postojala prije stvaranja zemlje i raja. Nema Boga osim Tebe, Onaj koji uvijek prašta, Najvelikodušniji.

Zatim neka ponovi šest puta pozdrav “Alláh-u-Abhá”, a onda neka devetnaest puta ponovi svaki od slijedećih stihova:

Svi mi, uistinu, obožavamo Boga.

Svi mi, uistinu, se klanjamo Bogu.

Svi mi, uistinu, smo odani Bogu.

Svi mi, uistinu, veličamo Boga.

Svi mi, uistinu, se zahvaljujemo Bogu.

Svi mi, uistinu, imamo strpljenja u Boga.

(Ako je preminula osoba žena, neka kažu: Ovo je Tvoja sluškinja i ćerka Tvoje sluškinje, itd.)

Bahá'u'lláh

Post

Kitáb-i-Aqdas nalaže: Zapovijedili smo ti da se moliš i postiš od početka zrelosti (15 godina); ovo je naredio Bog, tvoj Gospodar i Gospodar tvojih predaka... Oni koji putuju, oni koji su bolesni, trudnice i žene koje doje nisu u obavezi da poste... Suzdržavajte se od hrane i pića od svitanja do zalaska sunca, i pazite da vas težnje ne liše ove milosti koja određena u Knjizi.

Hvaljen bio O Bože, moj Bože! Ovo su dani u kojima si zapovijedio Svojim izabranima, Svojim voljenima i Svojim slugama da posmatraju Post, od kojeg si Ti načinio svijetlo za ljude Tvoje kraljevstva, isto kao što si od obavezne molitve načinio ljestvu uz koju se uzdižu oni koji su prihvatili Tvoje jedinstvo. Zaklinjem Te O moj Bože, tvojim snažnim stubovima za koje si odredio da budu kao slava i čast za čovječanstvo, da čuvaš Tvoju religiju od napada bogohuljnika i zavjere svih zlobnih. O, Gospode ne prikrivaj svijetlo koje si otkrio kroz Tvoju snagu i Tvoju svemoćnost. Pomozi onda onima koji zaista vjeruju u Tebe kroz Svece svega vidljivog i nevidljivog i Tvojim nalogom i Tvojom vlašću. Nema drugog Boga osim Tebe, Sve mogućeg, Najmoćnijeg.

Bahá'u'lláh

Slava nek je Tebi, O Gospodaru moj Bože!
Ispratili smo Post usklađeno sa Tvojom
naredbom i prekidamo ga kroz Tvoju ljubav i
Tvoju dobru volju. Prihvati, O moj Bože, djela
koja smo učinili na putu Tvom samo zarad
Tvoje ljepote sa našim licima okrenutim ka
Tvom Cilju, oslobođeni od svega ostalog sem
Tebe. Podari, onda, Tvoj oprost nama, našim
precima i svima onima koji su vjerovali u Tebe i
u Tvoje moćne znake u ovom velikom,
veličanstvenom Otkrovenju. Moćan si Ti da
radiš ono što Ti izabereš. Ti si, uistinu,
Najizdignutiji, Najmoćniji, Neprisiljeni.

Bahá'u'lláh

Naw-Rúz (Nova Godina)

Naw-Rúz (doslovno značenje Novi Dan), Bahá'í Nova Godina koja se slavi za prolječne ravnodnevnice koji obično pada u 20. marta ili 21. U Bahá'í kalendaru Naw-Rúz pada na dan Bahá u mjesecu Bahá.

Praznik Nove Godine označava kraj mjeseca posta i radosno je vrijeme slavlja i gostoljubivosti. To je Bahá'í praznik na koji se ne radi.

Slavljen bio Ti, O, moj Bože, jer si odredio da Naw-Rúz bude praznik onima koji su poštovali Post iz ljubavi prema Tebi i uzdržavali se od svega što je tebi mrsko. Daj, O, moj Gospode, da ih vatra Tvoje ljubavi i toplina koju zrači Post koji si Ti zapovjedio, zagrije za Tvoj Cilj i učini da budu zaokupljeni slavljenjem i spominjanjem Tebe.

Jer si ih obdario, O, moj Gospode, ukrasom Posta koji Si propisao, obdari ih takođe ukrasom Tvojeg prihvatanja, milošću i ljubavlju Tvojom.

Jer djela ljudi sva zavise od Tvoje radosti i od uslova koje si Ti i naložio. Budeš li Ti gledao na onoga koji je prekinuo Post jednako kao i na

onoga koji je post izvršio, takav će čovjek biti prepoznat kao oni koji su od pamtivijeka Post izvršavali. A budeš li Ti gledao na onoga koji je Post izvršio kao na onoga koji ga je prekinuo, takav će čovjek biti prepoznat kao oni koji su prašinom ukaljali Ruho Tvojega Otkrivenja i biće uklonjen daleko od kristalnih voda ovog Vrela života.

Ti si Onaj kroz Kojeg je podignut znak “Slavljen da Si Ti u Tvojim djelima”, i razvio se barjak “Neka Slušaju Tvoju zapovijest”. Razgласi ovaj Tvoj položaj slugama Tvojim da postanu svjesni da odličnost svih stvari zavisi od Tvoje naredbe i Tvoje riječi, i da vrlinu svakog djela uslovljava Tvoje dopuštenje i Tvoja dobra volja, i da bi priznali da uzde svih ljudskih djela drži ruka Tvog prihvatanja i zapovijesti. Daj da to spoznaju kako ih ništa ne bi lišilo Tvoje Ljepote u danima u kojima je Hrist izjavio: “Sva je vlast Tvoja, O, Ti Koji Si Začeo Duh*”; a Tvoj Prijatelj† povika: “Slava Tebi, O, Ti Najdraži, zato što si objavio Svoju Ljepotu, i zapisao za

Svoje odabranike ono što će ih dovesti do sjedišta otkrivenja Tvoga Najvećeg Imena, zbog kojega su jadikovali svi narodi osim onih koji su se odvojili od svega osim od Tebe, i upravili se Otkrivatelju Tvog Bića i Objavi osobina Tvojih.”

Onaj Koji je Tvoj Izdanak i svo društvo Tvoje, O, moj Gospode, prekinuli su post na ovaj dan nakon što su ga poštovali unutar zidova Tvoga dvora, a u zanosu svom da Ti udovolje.

Namijeni Njemu, njima i svima koji su stupili pred Tobom u tim danima, sve dobro koje si odredio u Svojoj Knjizi. Obdari ih, tad, onim što će im koristiti i u ovom i u onome životu. Ti si, uistinu, Sveznajući, Premudri.

Bahá'u'lláh

* Isusa.

† Muhamed.

Dijelovi iz Ploče Ridván

Festival Ridvána od 20. ili 21. aprila za 12 dana obilježava godišnjicu Objave Bahá'u'lláhove misije Njegovim sljedbenicima. Bahá'u'lláh ga naziva "Kraljem Festivala".

Stiže Božansko proljeće, O, Najviše Pero, jer se bliži slavlje Svemilosrdnoga. Pokreni se i veličaj pred svim stvorenim ime Božje i hvali slavu Njegovu, tako da se sva stvorenja preporode i obnove. Govori i ne miruj. Sunce blaženstva sja na horizontu imena Našega, Sjajnoga, jer je kraljevstvo imena Božjeg ukrašeno ukrasom imena tvoga Gospoda, Tvorca nebesa. Ustani pred narodima zemlje i naoružaj se snagom Moga Najvećeg Imena i ne budi od onih koji oklijevaju... Ovo je Dan kad nevidljivi svijet više: "Veliko je tvoje blaženstvo, O, zemljo, jer si postala potpora Božja i izabrana si za mjesto Njegovog moćnog prijestola." Kraljevstvo slave

kliče: “Kada bi barem moj život bio tebi žrtvovan, jer je Miljenik Svemilosrdnoga uspostavio svoju vlast nad Tobom, kroz moć Njegovog Imena koje je obećano svim stvorenjima, prošlim ili budućim.”

Najdraži je došao. U desnoj Mu je ruci zapečaćeno vino Njegovog imena. Srećan li je čovjek koji se njemu okrene, ispije svoju čašu i uzvikne: “Slava tebi, O, Objavitelju znakova Božjih!” Tako mi pravičnosti Svemogućega! Moć istine objavila je svaku skrivenu stvar. Svi su darovi Božji poslani kao znak milosti njegove.

Vode vječnoga života, u svoj svojoj punoći, ponuđene su ljudima. Svaku je čašu Voljeni svojom rukom nosio. Pridite bliže i ne oklijevajte ni časa... Silno se radujte, o, ljudi Bahá*, kad se sjetite Dana najveće sreće, Dana kad je Jezik Drevnih dana probesjedio, kada je ostavio Svoj dom na putu ka Mjestu sa kojeg je na sva stvorenja razasuo divote Njegova imena,

Svemilosrdnoga, Bog nam je svjedok. Kada bismo htjeli otkriti skrivene tajne toga Dana, svi koji žive na zemlji izgubili bi svijest i izdahnuli, osim onih koje bi sačuvao Bog, Svemogući, Sveznajući, Premudri. Tako opojno djeluju riječi Božje na Onoga Koji Objavljuje Njegove nepobitne dokaze, da se Pero njegovo više ne može micati. Ovim riječima zaključuje On Svoju Ploču: “Nema Boga osim Mene, Svevišnjega, Najmoćnijega, Najizvanrednijeg, Sveznajućega.”

Bahá'u'lláh

* Ljudi Slave. Sljedbenici Bahá'u'lláh-a.

Ploča Posjete Bahá'u'lláh-a

Ova se Ploča izgovara kod svetišta Bahá'u'lláh-a i Báb-a. Takođe se često koristi prilikom obilježavanja Njihovih godišnjica.

Hvala koja je sinula iz Tvojeg najuzvišenijeg
Bića, i slava koja je zasjala iz Tvoje najblistavije
Ljepote neka počiva na Tebi, O, Ti Koji si
Objava Veličanstvena, i Kralj Vječnosti, i
Gospod svih koji su na nebu i na zemlji!
Svjedočim da su kroz Tebe bile objavljene
vrhovnost Boga i Njegova vlast, i veličanstvo
Boga i Njegova veličanstvenost, te da su Zvezda
Danica drevnog sjaja izlile svoju svjetlost na
nebu Tvog neopozivog naloga, a Ljepota
Nevidenoga zablislala je na horizontu stvaranja.
Svjedočim, nadalje, da je pomicanjem Tvojega
Pera Tvoj nalog “Budi!” bio sproveden, a Božja
skrivena Tajna bila objelodanjena, i sva
stvorenja bila su pozvana u postojanje, i sve su
Objave bile poslate dolje.

Svjedočim, nadalje, da je kroz Tvoju ljepotu bila otkrivena ljepota Najvoljenijeg, a kroz Tvoje je lice zablistalo lice Željenoga, i da Si riječju Tvojom razlučio između svih stvorenja, čineći da odani Tebi dostignu vrhunac slave, a nevjerni da padnu u najdublji ponor.

Svjedočim da je onaj koji je upoznao Tebe upoznao Boga, a onaj koji je dosegao Tvoju prisutnost dosegao prisutnost Božju. Veliko je, stoga, blaženstvo onih koji su povjerovali u Tebe i u Tvoje znakove, ponizili se pred Tvojom suverenost, i bili počašćeni susretom s Tobom, dosegli zadovoljenje Tobom, kružili oko Tebe, i stajali pred Tvojim prijestoljem. Jao onome koji se ogriješio o Tebe, koji je Tebe porekao, odbacio Tvoje znakove, i protivrječio Tvojoj vrhovnosti, ustao protiv Tebe, oholo veličao sebe pred Tvojim licem, i dovodio u pitanje Tvoja svjedočanstva, bježao od Tvoje vladavine i Tvoje vlasti, i bio ubrojen među nevjerni čija su imena upisali prsti Tvoje zapovijedi na Tvojim svetim Pločama.

Dahni na mene, O, Bože moj i Voljeni moj, iz desne ruke Tvojeg milosrđa i Tvoje ljubazne dobrote, svete daške Tvojih milosti, kako bi me oni mogli odvući od mene sama i od svijeta u dvore Tvoje blizine i Tvoje prisutnosti. Moćan si Ti činiti što te volja. Ti si, uistinu, bio vrhovni iznad svih stvari.

Spomen na Boga i Njegova hvala, i slava Božja i Njegov sjaj neka počivaju na Tebi, O, Ti koji si Njegova Ljepota! Svjedočim da oko stvaranja nikada nije vidjelo nekoga kome je nanesena takva nepravda kao Tebi. Ti si tokom svih dana Svojege života bio uronjen u more patnje.

Jednom Si bio u lancima i sputan; jednom su Ti prijetili mačevi Tvojih neprijatelja. Pa ipak, usprkos svemu tome, naložio Si svim ljudima da izvršavaju ono što je Tebi propisao Onaj Koji je Sveznajući, Premudri.

Neka moj duh bude žrtvovan za zla koja si Ti trpio, a moja duša bude otkup za nevolje koje Si podnosio. Preklinjem Boga, Tobom i onima čija

su lica bila ozarena sjajem svjetlosti Tvojega lika, i koji su, zbog ljubavi prema Tebi, izvršavali sve što im je bilo naloženo, da ukloni velove koje su se ispriječile između Tebe i Tvojih stvorenja, i da me obdari dobrom ovoga svijeta i onoga koji će doći. Ti si, uistinu, Svemogući, Najuzvišeniji, Sveslavljeni, Najsamilosniji, Koji vječno praštaš.

Blagoslovi, O, Gospode Bože moj, Božansko drvo Lot i njegove listove, i njegove grane, i njegove grančice, i stabljike, i izdanke, sve dok izdrže Tvoje najodličnije titule i Tvoje najuzvišenije osobine potraju. Zaštiti ga, tada, od zlodjela napadača i od vojske silnika. Ti si, uistinu, Svemogući, Najmoćniji. Blagoslovi takođe, O, Gospode Bože moj, sluge Tvoje i službenice Tvoje koji su stigli k Tebi. Ti, uistinu, jesi Svedarežljivi, Gospod bezgranične milosti. Nema drugog Boga osim Tebe, Najvelikodušnjega, Koji vječno praštaš.

Bahá'u'lláh

***Selections from the Writings of
Bahá'u'lláh***

Volume 1 - English

Contents

Be Generous in Prosperity	1
Asl-i-Kullu'l-Khayr (Words of Wisdom).....	2
Thanksgiving	5
Marriage	7
Long Healing Prayer.....	8
Fire Tablet.....	13
Tablet of Ahmad	18
Obligatory Prayers	21
SHORT OBLIGATORY PRAYER.....	22
MEDIUM OBLIGATORY PRAYER.....	23
LONG OBLIGATORY PRAYER	25
PRAYER FOR THE DEAD	30
The Fast	31
Naw-Ruz	32
Tablet of Ridvan.....	34
Tablet of Visitation of Bahá'u'lláh	36

Be Generous in Prosperity

Be generous in prosperity, and thankful in adversity.

Be worthy of the trust of thy neighbor, and look upon him with a bright and friendly face.

Be a treasure to the poor, an admonisher to the rich, an answerer of the cry of the needy, a preserver of the sanctity of thy pledge.

Be fair in thy judgment, and guarded in thy speech.

Be unjust to no man, and show all meekness to all men.

Be as a lamp unto them that walk in darkness, a joy to the sorrowful, a sea for the thirsty, a haven for the distressed, an upholder and defender of the victim of oppression.

Let integrity and uprightness distinguish all thine acts.

Be a home for the stranger, a balm to the suffering, a tower of strength for the fugitive.

Be eyes to the blind, and a guiding light unto the feet of the erring.

Be an ornament to the countenance of truth, a crown to the brow of fidelity, a pillar of the temple of righteousness, a breath of life to the body of mankind, an ensign of the hosts of justice, a luminary above the horizon of virtue, a dew to the soil of the human heart, an ark on the ocean of knowledge, a sun in the heaven of bounty, a gem on the diadem of wisdom, a shining light in the firmament of thy generation, a fruit upon the tree of humility.

Bahá'u'lláh

Asl-i-Kullu'l-Khayr (Words of Wisdom)

In the Name of God, the Exalted, the Most High

The source of all good is trust in God, submission unto His command, and contentment with His holy will and pleasure.

The essence of wisdom is the fear of God, the dread of His scourge and punishment, and the apprehension of His justice and decree.

The essence of religion is to testify unto that which the Lord hath revealed, and follow that which He hath ordained in His mighty Book.

The source of all glory is acceptance of whatsoever the Lord hath bestowed, and contentment with that which God hath ordained.

The essence of love is for man to turn his heart to the Beloved One, and sever himself from all else but Him, and desire naught save that which is the desire of his Lord.

True remembrance is to make mention of the Lord, the All-Praised, and forget aught else beside Him.

True reliance is for the servant to pursue his profession and calling in this world, to hold fast unto the Lord, to seek naught but His grace, inasmuch as in His Hands is the destiny of all His servants.

The essence of detachment is for man to turn his face towards the courts of the Lord, to enter His Presence, behold His Countenance, and stand as witness before Him.

The essence of understanding is to testify to one's poverty, and submit to the Will of the Lord, the Sovereign, the Gracious, the All-Powerful.

The source of courage and power is the promotion of the Word of God, and steadfastness in His Love.

The essence of charity is for the servant to recount the blessings of his Lord, and to render thanks unto Him at all times and under all conditions.

The essence of faith is fewness of words and abundance of deeds; he whose words exceed his deeds, know verily his death is better than his life.

The essence of true safety is to observe silence, to look at the end of things and to renounce the world.

The beginning of magnanimity is when man expendeth his wealth on himself, on his family and on the poor among his brethren in his Faith.

The essence of wealth is love for Me; whoso loveth Me is the possessor of all things, and he that loveth Me not is indeed of the poor and needy. This is that which the Finger of Glory and Splendour hath revealed.

The source of all evil is for man to turn away from his Lord and set his heart on things ungodly.

The most burning fire is to question the signs of God, to dispute idly that which He hath revealed, to deny Him and carry one's self proudly before Him.

The source of all learning is the knowledge of God, exalted be His Glory, and this cannot be attained save through the knowledge of His Divine Manifestation.

The essence of abasement is to pass out from under the shadow of the Merciful and seek the shelter of the Evil One.

The source of error is to disbelieve in the One true God, rely upon aught else but Him, and flee from His Decree.

True loss is for him whose days have been spent in utter ignorance of his self.

The essence of all that We have revealed for thee is Justice, is for man to free himself from idle fancy and imitation, discern with the eye of oneness His glorious handiwork, and look into all things with a searching eye.

Thus have We instructed thee, manifested unto thee Words of Wisdom,
that thou mayest be thankful unto the Lord, thy God, and glory therein
amidst all peoples.

Bahá'u'lláh

Thanksgiving

He is God, exalted is He, the Lord of might and grandeur!

O God, my God! I yield Thee thanks at all times and render Thee praise under all conditions.

In prosperity, all praise is Thine, O Lord of the Worlds, and in its absence, all gratitude is Thine, O Desire of them that have recognized Thee!

In adversity, all honour is Thine, O Adored One of all who are in heaven and on earth, and in affliction, all glory is Thine, O Enchanter of the hearts of those who yearn after Thee!

In hardship, all praise is Thine, O Thou the Goal of them that seek after Thee, and in comfort, all thanksgiving is Thine, O Thou whose remembrance is treasured in the hearts of those who are nigh unto Thee!

In wealth, all splendour is Thine, O Lord of them that are devoted to Thee, and in poverty, all command is Thine, O Thou the Hope of them that acknowledge Thy unity!

In joy, all glory is Thine, O Thou besides Whom there is none other God, and in sorrow, all beauty is Thine, O Thou besides Whom there is none other God!

In hunger, all justice is Thine, O Thou besides Whom there is none other God, and in satiety, all grace is Thine, O Thou besides Whom there is none other God!

In my homeland, all bounty is Thine, O Thou besides Whom there is none other God, and in exile, all decree is Thine, O Thou besides Whom there is none other God!

Under the sword, all munificence is Thine, O Thou besides Whom there is none other God, and in the safety of home, all perfection is Thine, O Thou besides Whom there is none other God!

In the lofty mansion, all generosity is Thine, O Thou besides Whom there is none other God, and upon the lowly dust, all favour is Thine, O Thou besides Whom there is none other God!

In prison, all fidelity is Thine, O Thou the Bestower of gifts, and in confinement, all eternity is Thine, O Thou Who art the ever-abiding King!

All bounty is Thine, O Thou Who art the Lord of bounty, and the Sovereign of bounty, and the King of bounty! I bear witness that Thou art to be praised in Thy doings, O Thou Source of bounty, and to be obeyed in Thy behests, O Thou Ocean of bounty, He from Whom all bounty doth proceed, He to Whom all bounty doth return!

Bahá'u'lláh

Marriage

“Bahá’í marriage is union and cordial affection between the two parties. They must, however, exercise the utmost care and become acquainted with each other's character. This eternal bond should be made secure by a firm covenant, and the intention should be to foster harmony, fellowship and unity and to attain everlasting life.” —‘Abdu’l-Bahá

The pledge of marriage, the verse to be spoken individually by the bride and the bridegroom in the presence of at least two witnesses acceptable to the Spiritual Assembly is, as stipulated in the Kitáb-i-Aqdas (The Most Holy Book):

“We will, all, verily, abide by the Will of God.”

He is the Bestower, the Bounteous!

Praise be to God, the Ancient, the Ever-Abiding, the Changeless, the Eternal! He Who hath testified in His Own Being that verily He is the One, the Single, the Untrammelled, the Exalted. We bear witness that verily there is no God but Him, acknowledging His oneness, confessing His singleness. He hath ever dwelt in unapproachable heights, in the summits of His loftiness, sanctified from the mention of aught save Himself, free from the description of aught but Him.

And when He desired to manifest grace and beneficence to men, and to set the world in order, He revealed observances and created laws; among them He established the law of marriage, made it as a fortress for well-being and salvation, and enjoined it upon us in that which was sent down out of the heaven of sanctity in His Most Holy Book. He saith, great is His glory: “Enter into wedlock, O people, that ye may bring forth one who will make mention of me amid My servants. This is My bidding unto you; hold fast to it as an assistance to yourselves.”

Bahá’u’lláh

Long Healing Prayer

He is the Healer, the Sufficer, the Helper, the All-Forgiving, the All-Merciful.

I call on Thee O Exalted One, O Faithful One, O Glorious One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Sovereign, O Upraiser, O Judge! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Peerless One, O Eternal One, O Single One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Most Praised One, O Holy One, O Helping One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Omniscient, O Most Wise, O Most Great One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Clement One, O Majestic One, O Ordaining One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Beloved One, O Cherished One, O Enraptured One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Mightiest One, O Sustaining One, O Potent One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Ruling One, O Self-Subsisting, O All-Knowing One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Spirit, O Light, O Most Manifest One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Thou Frequented by all, O Thou Known to all, O Thou Hidden from all! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Concealed One, O Triumphant One, O Bestowing One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Almighty, O Succoring One, O Concealing One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Fashioner, O Satisfier, O Uprooter! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Rising One, O Gathering One, O Exalting One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Perfecting One, O Unfettered One, O Bountiful One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Beneficent One, O Withholding One, O Creating One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Most Sublime One, O Beauteous One, O Bounteous One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Just One, O Gracious One, O Generous One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O All-Compelling, O Ever-Abiding, O Most Knowing One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Magnificent One, O Ancient of Days, O Magnanimous One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Well-guarded One, O Lord of Joy, O Desired One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Thou Kind to all, O Thou Compassionate with all, O Most Benevolent One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Haven for all, O Shelter to all, O All-Preserving One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Thou Succorer of all, O Thou Invoked by all, O Quickening One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Unfolder, O Ravager, O Most Clement One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Thou my Soul, O Thou my Beloved, O Thou my Faith! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Quencher of thirsts, O Transcendent Lord, O Most Precious One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Greatest Remembrance, O Noblest Name, O Most Ancient Way! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Most Lauded, O Most Holy, O Sanctified One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Unfastener, O Counselor, O Deliverer! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Friend, O Physician, O Captivating One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Glory, O Beauty, O Bountiful One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O the Most Trusted, O the Best Lover, O Lord of the Dawn! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Enkindler, O Brightener, O Bringer of Delight! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Lord of Bounty, O Most Compassionate, O Most Merciful One! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Constant One, O Life-giving One, O Source of all Being! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Thou Who penetratest all things, O All-Seeing God, O Lord of Utterance! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Manifest yet Hidden, O Unseen yet Renowned, O Onlooker sought by all! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

I call on Thee O Thou Who slayest the Lovers, O God of Grace to the wicked! Thou the Sufficing, Thou the Healing, Thou the Abiding, O Thou Abiding One!

O Sufficer, I call on Thee, O Sufficer!

O Healer, I call on Thee, O Healer!

O Abider, I call on Thee, O Abider!

Thou the Ever-Abiding, O Thou Abiding One!

Sanctified art Thou, O my God! I beseech Thee by Thy generosity, whereby the portals of Thy bounty and grace were opened wide, whereby the Temple of Thy Holiness was established upon the throne of eternity; and by Thy mercy whereby Thou didst invite all created things unto the table of Thy bounties and bestowals; and by Thy grace whereby Thou didst respond, in Thine own Self with Thy word "Yea!" on behalf of all in heaven and earth, at the hour when Thy sovereignty and Thy grandeur stood revealed, at the dawn-time when the might of Thy dominion was made manifest. And again do I beseech Thee, by these most beauteous names, by these most noble and sublime attributes, and by Thy most Exalted Remembrance, and by Thy pure and spotless Beauty, and by Thy hidden Light in the most hidden pavilion, and by Thy Name, cloaked with the garment of affliction every morn and eve, to protect the bearer of this blessed Tablet, and whoso reciteth it, and whoso cometh upon it, and whoso passeth around the house wherein it is. Heal Thou, then, by it every sick, diseased and poor one, from every tribulation and distress, from every loathsome affliction and sorrow, and guide Thou by it whosoever desireth to enter upon the paths of Thy guidance, and the ways of Thy forgiveness and grace.

Thou art verily the Powerful, the All-Sufficing, the Healing, the Protector, the Giving, the Compassionate, the All-Generous, the All-Merciful.

Bahá'u'lláh

Fire Tablet

In the Name of God, the Most Ancient, the Most Great.

Indeed the hearts of the sincere are consumed in the fire of separation:
Where is the gleaming of the light of Thy Countenance, O Beloved of
the worlds?

Those who are near unto Thee have been abandoned in the darkness of
desolation: Where is the shining of the morn of Thy reunion, O Desire
of the worlds?

The bodies of Thy chosen ones lie quivering on distant sands: Where is
the ocean of Thy presence, O Enchanter of the worlds?

Longing hands are uplifted to the heaven of Thy grace and generosity:
Where are the rains of Thy bestowal, O Answerer of the worlds?

The infidels have arisen in tyranny on every hand: Where is the
compelling power of Thine ordaining pen, O Conqueror of the worlds?

The barking of dogs is loud on every side: Where is the lion of the forest
of Thy might, O Chastiser of the worlds?

Coldness hath gripped all mankind: Where is the warmth of Thy love, O
Fire of the worlds?

Calamity hath reached its height: Where are the signs of Thy succor, O
Salvation of the worlds?

Darkness hath enveloped most of the peoples: Where is the brightness
of Thy splendor, O Radiance of the worlds?

The necks of men are stretched out in malice: Where are the swords of
Thy vengeance, O Destroyer of the worlds?

Abasement hath reached its lowest depth: Where are the emblems of
Thy glory, O Glory of the worlds?

Sorrows have afflicted the Revealer of Thy Name, the All-Merciful:
Where is the joy of the Dayspring of Thy Revelation, O Delight of the
worlds?

Anguish hath befallen all the peoples of the earth: Where are the ensigns
of Thy gladness, O Joy of the worlds?

Thou seest the Dawning Place of Thy signs veiled by evil suggestions:
Where are the fingers of Thy might, O Power of the worlds?

Sore thirst hath overcome all men: Where is the river of Thy bounty, O
Mercy of the worlds?

Greed hath made captive all mankind: Where are the embodiments of
detachment, O Lord of the worlds?

Thou seest this Wronged One lonely in exile: Where are the hosts of the
heaven of Thy Command, O Sovereign of the worlds?

I have been forsaken in a foreign land: Where are the emblems of Thy
faithfulness, O Trust of the worlds?

The agonies of death have laid hold on all men: Where is the surging of
Thine ocean of eternal life, O Life of the worlds?

The whisperings of Satan have been breathed to every creature: Where is
the meteor of Thy fire, O Light of the worlds?

The drunkenness of passion hath perverted most of mankind: Where are
the daysprings of purity, O Desire of the worlds?

Thou seest this Wronged One veiled in tyranny among the Syrians:
Where is the radiance of Thy dawning light, O Light of the worlds?

Thou seest Me forbidden to speak forth: Then from where will spring
Thy melodies, O Nightingale of the worlds?

Most of the people are enwrapped in fancy and idle imaginings: Where
are the exponents of Thy certitude, O Assurance of the worlds?

Bahá is drowning in a sea of tribulation: Where is the Ark of Thy salvation, O Savior of the worlds?

Thou seest the Dayspring of Thy utterance in the darkness of creation: Where is the sun of the heaven of Thy grace, O Lightgiver of the worlds?

The lamps of truth and purity, of loyalty and honor, have been put out: Where are the signs of Thy avenging wrath, O Mover of the worlds?

Canst Thou see any who have championed Thy Self, or who ponder on what hath befallen Him in the pathway of Thy love? Now doth My pen halt, O Beloved of the worlds.

The branches of the Divine Lote-Tree lie broken by the onrushing gales of destiny: Where are the banners of Thy succor, O Champion of the worlds?

This Face is hidden in the dust of slander: Where are the breezes of Thy compassion, O Mercy of the worlds?

The robe of sanctity is sullied by the people of deceit: Where is the vesture of Thy holiness, O Adorner of the worlds?

The sea of grace is stilled for what the hands of men have wrought: Where are the waves of Thy bounty, O Desire of the worlds?

The door leading to the Divine Presence is locked through the tyranny of Thy foes: Where is the key of Thy bestowal, O Unlocker of the worlds?

The leaves are yellowed by the poisoning winds of sedition: Where is the downpour of the clouds of Thy bounty, O Giver of the worlds?

The universe is darkened with the dust of sin: Where are the breezes of Thy forgiveness, O Forgiver of the worlds?

This Youth is lonely in a desolate land: Where is the rain of Thy heavenly grace, O Bestower of the worlds?

O Supreme Pen, We have heard Thy most sweet call in the eternal realm: Give Thou ear unto what the Tongue of Grandeur uttereth, O Wronged One of the worlds!

Were it not for the cold, how would the heat of Thy words prevail, O Expounder of the worlds?

Were it not for calamity, how would the sun of Thy patience shine, O Light of the worlds?

Lament not because of the wicked. Thou wert created to bear and endure, O Patience of the worlds.

How sweet was Thy dawning on the horizon of the Covenant among the stirrers of sedition, and Thy yearning after God, O Love of the worlds.

By Thee the banner of independence was planted on the highest peaks, and the sea of bounty surged, O Rapture of the worlds.

By Thine aloneness the Sun of Oneness shone, and by Thy banishment the land of Unity was adorned. Be patient, O Thou Exile of the worlds.

We have made abasement the garment of glory, and affliction the adornment of Thy temple, O Pride of the worlds.

Thou seest the hearts are filled with hate, and to overlook is Thine, O Thou Concealer of the sins of the worlds.

When the swords flash, go forward! When the shafts fly, press onward! O Thou Sacrifice of the worlds.

Dost Thou wail, or shall I wail? Rather shall I weep at the fewness of Thy champions, O Thou Who hast caused the wailing of the worlds.

Verily, I have heard Thy Call, O All-Glorious Beloved; and now is the face of Bahá flaming with the heat of tribulation and with the fire of Thy shining word, and He hath risen up in faithfulness at the place of sacrifice, looking toward Thy pleasure, O Ordainer of the worlds.

O 'Alí-Akbar, thank thy Lord for this Tablet whence thou canst breathe the fragrance of My meekness, and know what hath beset Us in the path of God, the Adored of all the worlds.

Should all the servants read and ponder this, there shall be kindled in their veins a fire that shall set aflame the worlds.

Bahá'u'lláh

Tablet of Ahmad

He is the King, the All-Knowing, the Wise!

Lo, the Nightingale of Paradise singeth upon the twigs of the Tree of Eternity, with holy and sweet melodies, proclaiming to the sincere ones the glad tidings of the nearness of God, calling the believers in the Divine Unity to the court of the Presence of the Generous One, informing the severed ones of the message which hath been revealed by God, the King, the Glorious, the Peerless, guiding the lovers to the seat of sanctity and to this resplendent Beauty.

Verily this is that Most Great Beauty, foretold in the Books of the Messengers, through Whom truth shall be distinguished from error and the wisdom of every command shall be tested. Verily He is the Tree of Life that bringeth forth the fruits of God, the Exalted, the Powerful, the Great.

O Ahmad! Bear thou witness that verily He is God and there is no God but Him, the King, the Protector, the Incomparable, the Omnipotent. And that the One Whom He hath sent forth by the name of 'Alí' was the true One from God, to Whose commands we are all conforming.

Say: O people be obedient to the ordinances of God, which have been enjoined in the Bayán by the Glorious, the Wise One. Verily He is the King of the Messengers and His book is the Mother Book did ye but know.

Thus doth the Nightingale utter His call unto you from this prison. He hath but to deliver this clear message. Whosoever desireth, let him turn aside from this counsel and whosoever desireth let him choose the path to his Lord.

O people, if ye deny these verses, by what proof have ye believed in God? Produce it, O assemblage of false ones.

Nay, by the One in Whose hand is my soul, they are not, and never shall be able to do this, even should they combine to assist one another.

O Ahmad! Forget not My bounties while I am absent. Remember My days during thy days, and My distress and banishment in this remote prison. And be thou so steadfast in My love that thy heart shall not waver, even if the swords of the enemies rain blows upon thee and all the heavens and the earth arise against thee.

Be thou as a flame of fire to My enemies and a river of life eternal to My loved ones, and be not of those who doubt.

And if thou art overtaken by affliction in My path, or degradation for My sake, be not thou troubled thereby.

Rely upon God, thy God and the Lord of thy fathers. For the people are wandering in the paths of delusion, bereft of discernment to see God with their own eyes, or hear His Melody with their own ears. Thus have We found them, as thou also dost witness.

Thus have their superstitions become veils between them and their own hearts and kept them from the path of God, the Exalted, the Great.

Be thou assured in thyself that verily, he who turns away from this Beauty hath also turned away from the Messengers of the past and showeth pride towards God from all eternity to all eternity.

Learn well this Tablet, O Ahmad. Chant it during thy days and withhold not thyself therefrom. For verily, God hath ordained for the one who chants it, the reward of a hundred martyrs and a service in both worlds. These favors have We bestowed upon thee as a bounty on Our part and a mercy from Our presence, that thou mayest be of those who are grateful.

By God! Should one who is in affliction or grief read this Tablet with absolute sincerity, God will dispel his sadness, solve his difficulties and remove his afflictions.

Verily, He is the Merciful, the Compassionate. Praise be to God, the Lord of all the worlds.

Bahá'u'lláh

Obligatory Prayers

“The daily obligatory prayers are three in number. ... The believer is entirely free to choose any one of these three prayers, but is under the obligation of reciting one of them, and in accordance with any specific directions with which they may be accompanied.”

—from a letter written on behalf of Shoghi Effendi

“By ‘morning,’ ‘noon’ and ‘evening,’ mentioned in connection with the Obligatory Prayers, is meant respectively the intervals between sunrise and noon, between noon and sunset, and from sunset till two hours after sunset.”—Synopsis and Codification of the Kitáb-i-Aqdas, p. 36

SHORT OBLIGATORY PRAYER
TO BE RECITED ONCE IN TWENTY-FOUR HOURS, AT NOON

I bear witness, O my God, that Thou hast created me to know Thee and to worship Thee.

I testify, at this moment, to my powerlessness and to Thy might, to my poverty and to Thy wealth.

There is none other God but Thee, the Help in Peril, the Self-Subsisting.

Bahá'u'lláh

MEDIUM OBLIGATORY PRAYER

TO BE RECITED DAILY, IN THE MORNING, AT NOON, AND
IN THE EVENING

Whoso wisheth to pray, let him wash his hands, and while he washeth, let him say:

Strengthen my hand, O my God, that it may take hold of Thy Book with such steadfastness that the hosts of the world shall have no power over it. Guard it, then, from meddling with whatsoever doth not belong unto it. Thou art, verily, the Almighty, the Most Powerful.

And while washing his face, let him say:

I have turned my face unto Thee, O my Lord! Illumine it with the light of Thy countenance. Protect it, then, from turning to anyone but Thee.

Then let him stand up, and facing the Qiblih (Point of Adoration, i.e. Bahjí, ‘Akká), let him say:

God testifieth that there is none other God but Him. His are the kingdoms of Revelation and of creation. He, in truth, hath manifested Him Who is the Dayspring of Revelation, Who conversed on Sinai, through Whom the Supreme Horizon hath been made to shine, and the Lote-Tree beyond which there is no passing hath spoken, and through Whom the call hath been proclaimed unto all who are in heaven and on earth: “Lo, the All-Possessing is come. Earth and heaven, glory and dominion are God’s, the Lord of all men, and the Possessor of the Throne on high and of earth below!”

Let him, then, bend down, with hands resting on the knees, and say:

Exalted art Thou above my praise and the praise of anyone beside me, above my description and the description of all who are in heaven and all who are on earth!

Then, standing with open hands, palms upward toward the face, let him say:

Disappoint not, O my God, him that hath, with beseeching fingers, clung to the hem of Thy mercy and Thy grace, O Thou Who of those who show mercy art the Most Merciful!

Let him, then, be seated and say:

I bear witness to Thy unity and Thy oneness, and that Thou art God, and that there is none other God beside Thee. Thou hast, verily, revealed Thy Cause, fulfilled Thy Covenant, and opened wide the door of Thy grace to all that dwell in heaven and on earth. Blessing and peace, salutation and glory, rest upon Thy loved ones, whom the changes and chances of the world have not deterred from turning unto Thee, and who have given their all, in the hope of obtaining that which is with Thee. Thou art, in truth, the Ever-Forgiving, the All-Bountiful.

Bahá'u'lláh

(If anyone choose to recite instead of the long verse these words: “God testifieth that there is none other God but Him, the Help in Peril, the Self-Subsisting,” it would be sufficient. And likewise, it would suffice were he, while seated, to choose to recite these words: “I bear witness to Thy unity and Thy oneness, and that Thou art God, and that there is none other God beside Thee.”)

LONG OBLIGATORY PRAYER
TO BE RECITED ONCE IN TWENTY-FOUR HOURS

Whoso wisheth to recite this prayer, let him stand up and turn unto God, and, as he standeth in his place, let him gaze to the right and to the left, as if awaiting the mercy of his Lord, the Most Merciful, the Compassionate. Then let him say:

O Thou Who art the Lord of all names and the Maker of the heavens! I beseech Thee by them Who are the Daysprings of Thine invisible Essence, the Most Exalted, the All-Glorious, to make of my prayer a fire that will burn away the veils which have shut me out from Thy beauty, and a light that will lead me unto the ocean of Thy Presence.

Let him then raise his hands in supplication toward God—blessed and exalted be He—and say:

O Thou the Desire of the world and the Beloved of the nations! Thou seest me turning toward Thee, and rid of all attachment to anyone save Thee, and clinging to Thy cord, through whose movement the whole creation hath been stirred up. I am Thy servant, O my Lord, and the son of Thy servant. Behold me standing ready to do Thy will and Thy desire, and wishing naught else except Thy good pleasure. I implore Thee by the Ocean of Thy mercy and the Daystar of Thy grace to do with Thy servant as Thou willest and pleasest. By Thy might which is far above all mention and praise! Whatsoever is revealed by Thee is the desire of my heart and the beloved of my soul. O God, my God! Look not upon my hopes and my doings, nay rather look upon Thy will that hath encompassed the heavens and the earth. By Thy Most Great Name, O Thou Lord of all nations! I have desired only what Thou didst desire, and love only what Thou dost love.

Let him then kneel, and bowing his forehead to the ground, let him say:

Exalted art Thou above the description of anyone save Thyself, and the comprehension of aught else except Thee.

Let him then stand and say:

Make my prayer, O my Lord, a fountain of living waters whereby I may live as long as Thy sovereignty endureth, and may make mention of Thee in every world of Thy worlds.

Let him again raise his hands in supplication, and say:

O Thou in separation from Whom hearts and souls have melted, and by the fire of Whose love the whole world hath been set aflame! I implore Thee by Thy Name through which Thou hast subdued the whole creation, not to withhold from me that which is with Thee, O Thou Who rulest over all men! Thou seest, O my Lord, this stranger hastening to his most exalted home beneath the canopy of Thy majesty and within the precincts of Thy mercy; and this transgressor seeking the ocean of Thy forgiveness; and this lowly one the court of Thy glory; and this poor creature the orient of Thy wealth. Thine is the authority to command whatsoever Thou willest. I bear witness that Thou art to be praised in Thy doings, and to be obeyed in Thy behests, and to remain unconstrained in Thy bidding.

Let him then raise his hands, and repeat three times the Greatest Name. Let him then bend down with hands resting on the knees before God—blessed and exalted be He—and say:

Thou seest, O my God, how my spirit hath been stirred up within my limbs and members, in its longing to worship Thee, and in its yearning to remember Thee and extol Thee; how it testifieth to that whereunto the Tongue of Thy Commandment hath testified in the kingdom of Thine utterance and the heaven of Thy knowledge. I love, in this state, O my Lord, to beg of Thee all that is with Thee, that I may demonstrate my poverty, and magnify Thy bounty and Thy riches, and may declare my powerlessness, and manifest Thy power and Thy might.

Let him then stand and raise his hands twice in supplication, and say:

There is no God but Thee, the Almighty, the All-Bountiful. There is no God but Thee, the Ordainer, both in the beginning and in the end. O God, my God! Thy forgiveness hath emboldened me, and Thy mercy hath strengthened me, and Thy call hath awakened me, and Thy grace

hath raised me up and led me unto Thee. Who, otherwise, am I that I should dare to stand at the gate of the city of Thy nearness, or set my face toward the lights that are shining from the heaven of Thy will? Thou seest, O my Lord, this wretched creature knocking at the door of Thy grace, and this evanescent soul seeking the river of everlasting life from the hands of Thy bounty. Thine is the command at all times, O Thou Who art the Lord of all names; and mine is resignation and willing submission to Thy will, O Creator of the heavens!

Let him then raise his hands thrice, and say:

Greater is God than every great one!

Let him then kneel and, bowing his forehead to the ground, say:

Too high art Thou for the praise of those who are nigh unto Thee to ascend unto the heaven of Thy nearness, or for the birds of the hearts of them who are devoted to Thee to attain to the door of Thy gate. I testify that Thou hast been sanctified above all attributes and holy above all names. No God is there but Thee, the Most Exalted, the All-Glorious.

Let him then seat himself and say:

I testify unto that whereunto have testified all created things, and the Concourse on high, and the inmates of the all-highest Paradise, and beyond them the Tongue of Grandeur itself from the all-glorious Horizon, that Thou art God, that there is no God but Thee, and that He Who hath been manifested is the Hidden Mystery, the Treasured Symbol, through Whom the letters B and E (Be) have been joined and knit together. I testify that it is He Whose name hath been set down by the Pen of the Most High, and Who hath been mentioned in the Books of God, the Lord of the Throne on high and of earth below.

Let him then stand erect and say:

O Lord of all being and Possessor of all things visible and invisible! Thou dost perceive my tears and the sighs I utter, and hearest my groaning, and my wailing, and the lamentation of my heart. By Thy

might! My trespasses have kept me back from drawing nigh unto Thee; and my sins have held me far from the court of Thy holiness. Thy love, O my Lord, hath enriched me, and separation from Thee hath destroyed me, and remoteness from Thee hath consumed me. I entreat Thee by Thy footsteps in this wilderness, and by the words “Here am I, Here am I,” which Thy chosen Ones have uttered in this immensity, and by the breaths of Thy Revelation, and the gentle winds of the Dawn of Thy Manifestation, to ordain that I may gaze on Thy beauty and observe whatsoever is in Thy Book.

Let him then repeat the Greatest Name thrice, and bend down with hands resting on the knees, and say:

Praise be to Thee, O my God, that Thou hast aided me to remember Thee and to praise Thee, and hast made known unto me Him Who is the Dayspring of Thy signs, and hast caused me to bow down before Thy Lordship, and humble myself before Thy Godhead, and to acknowledge that which hath been uttered by the Tongue of Thy grandeur.

Let him then rise and say:

O God, my God! My back is bowed by the burden of my sins, and my heedlessness hath destroyed me. Whenever I ponder my evil doings and Thy benevolence, my heart melteth within me, and my blood boileth in my veins. By Thy Beauty, O Thou the Desire of the world! I blush to lift up my face to Thee, and my longing hands are ashamed to stretch forth toward the heaven of Thy bounty. Thou seest, O my God, how my tears prevent me from remembering Thee and from extolling Thy virtues, O Thou the Lord of the Throne on high and of earth below! I implore Thee by the signs of Thy Kingdom and the mysteries of Thy Dominion to do with Thy loved ones as becometh Thy bounty, O Lord of all being, and is worthy of Thy grace, O King of the seen and the unseen!

Let him then repeat the Greatest Name thrice, and kneel with his forehead to the ground, and say:

Praise be unto Thee, O our God, that Thou hast sent down unto us that which draweth us nigh unto Thee, and supplieth us with every good thing sent down by Thee in Thy Books and Thy Scriptures. Protect us, we beseech Thee, O my Lord, from the hosts of idle fancies and vain imaginations. Thou, in truth, art the Mighty, the All-Knowing.

Let him then raise his head, and seat himself, and say:

I testify, O my God, to that whereunto Thy chosen Ones have testified, and acknowledge that which the inmates of the all-highest Paradise and those who have circled round Thy mighty Throne have acknowledged. The kingdoms of earth and heaven are Thine, O Lord of the worlds!

Bahá'u'lláh

PRAYER FOR THE DEAD

The Prayer for the Dead is the only Bahá'í obligatory prayer that is to be recited in congregation; it is to be recited by one believer while all present stand in silence. Bahá'u'lláh has clarified that this prayer is required only when the deceased is over the age of fifteen, that its recital must precede interment, and that there is no requirement to face the Qiblah during its recitation. "Alláh-u-Abhá" is said once; then the first of the six verses is recited nineteen times. Then "Alláh-u-Abhá" is said again, followed by the second verse, which is recited nineteen times, and so on.

O my God! This is Thy servant and the son of Thy servant who hath believed in Thee and in Thy signs, and set his face towards Thee, wholly detached from all except Thee. Thou art, verily, of those who show mercy the most merciful.

Deal with him, O Thou Who forgivest the sins of men and concealest their faults, as beseemeth the heaven of Thy bounty and the ocean of Thy grace. Grant him admission within the precincts of Thy transcendent mercy that was before the foundation of earth and heaven. There is no God but Thee, the Ever-Forgiving, the Most Generous.

Let him, then, repeat six times the greeting "Alláh-u-Abhá," and then repeat nineteen times each of the following verses:

We all, verily, worship God.

We all, verily, bow down before God.

We all, verily, are devoted unto God.

We all, verily, give praise unto God.

We all, verily, yield thanks unto God.

We all, verily, are patient in God.

Bahá'u'lláh

(If the dead be a woman, let him say: This is Thy handmaiden and the daughter of Thy handmaiden, etc...)

The Fast

The Kitáb-i-Aqdas states: “We have commanded you to pray and fast from the beginning of maturity [15 years]; this is ordained by God, your Lord and the Lord of your forefathers.... The traveler, the ailing, those who are with child or giving suck, are not bound by the fast.... Abstain from food and drink, from sunrise to sundown, and beware lest desire deprive you of this grace that is appointed in the Book.”

Praised be Thou, O God, my God! These are the days whereon Thou hast enjoined Thy chosen ones, Thy loved ones and Thy servants to observe the Fast, which Thou hast made a light unto the people of Thy kingdom, even as Thou didst make obligatory prayer a ladder of ascent unto those who acknowledge Thy unity. I beg of Thee, O my God, by these two mighty pillars, which Thou hast ordained as a glory and honor for all mankind, to keep Thy religion safe from the mischief of the ungodly and the plotting of every wicked doer. O Lord, conceal not the light which Thou hast revealed through Thy strength and Thine omnipotence. Assist, then, those who truly believe in Thee with the hosts of the seen and the unseen by Thy command and Thy sovereignty. No God is there but Thee, the Almighty, the Most Powerful.

Bahá'u'lláh

Praise be unto Thee, O Lord my God! We have observed the Fast in conformity with Thy bidding and break it now through Thy love and Thy good-pleasure. Deign to accept, O my God, the deeds that we have performed in Thy path wholly for the sake of Thy beauty with our faces set towards Thy Cause, free from aught else but Thee. Bestow, then, Thy forgiveness upon us, upon our forefathers, and upon all such as have believed in Thee and in Thy mighty signs in this most great, this most glorious Revelation. Potent art Thou to do what Thou chooseth. Thou art, verily, the Most Exalted, the Almighty, the Unconstrained.

Bahá'u'lláh

Naw-Ruz

Praised be Thou, O my God, that Thou hast ordained Naw-Rúz as a festival unto those who have observed the Fast for love of Thee and abstained from all that is abhorrent unto thee. Grant, O my Lord, that the fire of Thy love and the heat produced by the Fast enjoined by Thee may inflame them in Thy Cause, and make them to be occupied with Thy praise and with remembrance of Thee.

Since thou hast adorned them, O my Lord, with the ornament of the Fast prescribed by Thee, do Thou adorn them also with the ornament of Thine acceptance, through Thy grace and bountiful favor. For the doings of men are all dependent upon Thy good-pleasure, and are conditioned by Thy behest. Shouldst Thou regard him who hath broken the Fast as one who hath observed it, such a man would be reckoned among them who from eternity had been keeping the Fast. And shouldst Thou decree that he who hath observed the Fast hath broken it, that person would be numbered with such as have caused the Robe of Thy Revelation to be stained with dust, and been far removed from the crystal waters of this living Fountain.

Thou art He through Whom the ensign “Praiseworthy art Thou in Thy works” hath been lifted up, and the standard “Obeyed art Thou in Thy behest” hath been unfurled. Make known this Thy station, O my God, unto Thy servants, that they may be made aware that the excellence of all things is dependent upon Thy bidding and Thy word, and the virtue of every act is conditioned by Thy leave and the good pleasure of Thy will, and may recognize that the reins of men's doings are within the grasp of Thine acceptance and Thy commandment. Make this known unto them, that nothing whatsoever may shut them out from Thy Beauty, in these days whereon the Christ exclaimeth: “All dominion is Thine, O Thou the Begetter of the Spirit (Jesus)”; and Thy Friend (Muhammad) crieth out: “Glory be to Thee, O Thou the Best-Beloved, for that Thou hast uncovered Thy Beauty, and written down for Thy chosen ones what will cause them to attain unto the seat of the

revelation of Thy Most Great Name, through which all the peoples have lamented except such as have detached themselves from all else except Thee, and set themselves towards Him Who is the Revealer of Thyself and the Manifestation of Thine attributes.”

He Who is Thy Branch and all Thy company, O my Lord, have broken this day their fast, after having observed it within the precincts of Thy court, and in their eagerness to please Thee. Do Thou ordain for Him, and for them, and for all such as have entered Thy presence in those days all the good Thou didst destine in Thy Book. Supply them, then, with that which will profit them, in both this life and in the life beyond.

Thou, in truth, art the All-Knowing, the All-Wise.

Bahá'u'lláh

Tablet of Ridvan

The Divine Springtime is come, O Most Exalted Pen, for the Festival of the All-Merciful is fast approaching. Bestir thyself, and magnify, before the entire creation, the name of God, and celebrate His praise, in such wise that all created things may be regenerated and made new. Speak, and hold not thy peace. The day star of blissfulness shineth above the horizon of Our name, the Blissful, inasmuch as the kingdom of the name of God hath been adorned with the ornament of the name of thy Lord, the Creator of the heavens. Arise before the nations of the earth, and arm thyself with the power of this Most Great Name, and be not of those who tarry.

This is the Day whereon the unseen world crieth out: "Great is thy blessedness, O earth, for thou hast been made the foot-stool of thy God, and been chosen as the seat of His mighty throne." The realm of glory exclaimeth: "Would that my life could be sacrificed for thee, for He Who is the Beloved of the All-Merciful hath established His sovereignty upon thee, through the power of His Name that hath been promised unto all things, whether of the past or of the future."

The Best-Beloved is come. In His right hand is the sealed Wine of His name. Happy is the man that turneth unto Him, and drinketh his fill, and exclaimeth: "Praise be to Thee, O Revealer of the signs of God!" By the righteousness of the Almighty! Every hidden thing hath been manifested through the power of truth. All the favors of God have been sent down, as a token of His grace. The waters of everlasting life have, in their fullness, been proffered unto men. Every single cup hath been borne round by the hand of the Well-Beloved. Draw near, and tarry not, though it be for one short moment.

Rejoice with exceeding gladness, O people of Bahá, as ye call to remembrance the Day of supreme felicity, the Day whereon the Tongue of the Ancient of Days hath spoken, as He departed from His House, proceeding to the Spot from which He shed upon the whole of creation the splendors of His name, the All-Merciful. God is Our witness. Were

We to reveal the hidden secrets of that Day, all they that dwell on earth and in the heavens would swoon away and die, except such as will be preserved by God, the Almighty, the All-Knowing, the All-Wise.

Such is the inebriating effect of the words of God upon Him Who is the Revealer of His undoubted proofs, that His Pen can move no longer. With these words He concludeth His Tablet: “No God is there but Me, the Most Exalted, the Most Powerful, the Most Excellent, the All-Knowing.”

Bahá'u'lláh

Tablet of Visitation of Bahá'u'lláh

(This Tablet is read at the Shrines of Bahá'u'lláh and The Báb. It is also frequently used in commemorating Their anniversaries.)

The praise which hath dawned from Thy most august Self, and the glory which hath shone forth from Thy most effulgent Beauty, rest upon Thee, O Thou Who art the Manifestation of Grandeur, and the King of Eternity, and the Lord of all who are in heaven and on earth! I testify that through Thee the sovereignty of God and His dominion, and the majesty of God and His grandeur, were revealed, and the Daystars of ancient splendor have shed their radiance in the heaven of Thine irrevocable decree, and the Beauty of the Unseen hath shone forth above the horizon of creation. I testify, moreover, that with but a movement of Thy Pen Thine injunction “Be Thou” hath been enforced, and God's hidden Secret hath been divulged, and all created things have been called into being, and all the Revelations have been sent down.

I bear witness, moreover, that through Thy beauty the beauty of the Adored One hath been unveiled, and through Thy face the face of the Desired One hath shone forth, and that through a word from Thee Thou hast decided between all created things, causing them who are devoted to Thee to ascend unto the summit of glory, and the infidels to fall into the lowest abyss.

I bear witness that he who hath known Thee hath known God, and he who hath attained unto Thy presence hath attained unto the presence of God. Great, therefore, is the blessedness of him who hath believed in Thee, and in Thy signs, and hath humbled himself before Thy sovereignty, and hath been honored with meeting Thee, and hath attained the good pleasure of Thy will, and circled around Thee, and stood before Thy throne. Woe betide him that hath transgressed against Thee, and hath denied Thee, and repudiated Thy signs, and gainsaid Thy

sovereignty, and risen up against Thee, and waxed proud before Thy face, and hath disputed Thy testimonies, and fled from Thy rule and Thy dominion, and been numbered with the infidels whose names have been inscribed by the fingers of Thy behest upon Thy holy Tablets.

Waft, then, unto me, O my God and my Beloved, from the right hand of Thy mercy and Thy loving-kindness, the holy breaths of Thy favors, that they may draw me away from myself and from the world unto the courts of Thy nearness and Thy presence. Potent art Thou to do what pleaseth Thee. Thou, truly, hast been supreme over all things.

The remembrance of God and His praise, and the glory of God and His splendor, rest upon Thee, O Thou Who art His Beauty! I bear witness that the eye of creation hath never gazed upon one wronged like Thee. Thou wast immersed all the days of Thy life beneath an ocean of tribulations. At one time Thou wast in chains and fetters; at another Thou wast threatened by the sword of Thine enemies. Yet, despite all this, Thou didst enjoin upon all men to observe what had been prescribed unto Thee by Him Who is the All-Knowing, the All-Wise.

May my spirit be a sacrifice to the wrongs Thou didst suffer, and my soul be a ransom for the adversities Thou didst sustain. I beseech God, by Thee and by them whose faces have been illumined with the splendors of the light of Thy countenance, and who, for love of Thee, have observed all whereunto they were bidden, to remove the veils that have come in between Thee and Thy creatures, and to supply me with the good of this world and the world to come. Thou art, in truth, the Almighty, the Most Exalted, the All-Glorious, the Ever-Forgiving, the Most Compassionate.

Bless Thou, O Lord my God, the Divine Lote-Tree and its leaves, and its boughs, and its branches, and its stems, and its offshoots, as long as

Thy most excellent titles will endure and Thy most august attributes will last. Protect it, then, from the mischief of the aggressor and the hosts of tyranny. Thou art, in truth, the Almighty, the Most Powerful. Bless Thou, also, O Lord my God, Thy servants and Thy handmaidens who have attained unto Thee. Thou, truly, art the All-Bountiful, Whose grace is infinite. No God is there save Thee, the Ever-Forgiving, the Most Generous.

Bahá'u'lláh